

Sobota po Popeleční středě

📖 Iz 58,9b-14; Lk 5,27-32

Iz 58,9b-14

Toto praví Pán: „Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem. Hospodin tě stále povede, v nedostatku ukojí tvou touhu, posílí tvé údy. Budeš jako zavlažovaná zahrada, jako (živé) zřídlo, jehož voda nevysychá. Co od věků leží v troskách, tvůj rod znovu vystaví, obnovíš základy (zdiva) zašlých pokolení. Budou tě nazývat: Ten, který zazdívá trhliny, ten, který obnovuje trosky k přebývání. Zastavíš-li svou nohu v sobotu, nebudeš-li vyřizovat své záležitosti v den mně zasvěcený, nazveš-li sobotu svou rozkoší a Hospodinův svátek úctyhodným, oslavíš-li ho tím, že nebudeš cestovat, že nebudeš vyřizovat své záležitosti a zbytečně tlachat, **tu bude tvá radost v Hospodinu**. Povznesu tě na výšiny země a nasytím tě dědictvím Jakuba, tvého otce. Ano, Hospodinova ústa to řekla.“

Lk 5,27-32

Ježíš uviděl jednoho celníka – jmenoval se Lévi – jak sedí v celnici, a řekl mu: „**Pojď za mnou!**“ (Lévi) nechal všeho, vstal a šel za ním. Ve svém domě pak mu vystrojil velkou hostinu. Spolu s nimi bylo u stolu celé množství celníků a jiných lidí. Farizeové a jejich učitelé Zákona reptali a řekli jeho učedníkům: „Proč jíte a pijete s celníky a hříšníky?“ Ježíš jim odpověděl: „**Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní! Nepřišel jsem povolát k obrácení spravedlivé, ale hříšníky.**“

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Lévi je nám představen, jak „sedí“ a počítá své peníze. To je stav hříchu, ochrnutí, z kterého ho osvobodí milost. Také Petr byl povolán, aby následoval Ježíše, v okamžiku, kdy vyznal, že je hříšník. Na námitky a zmatenost hříšníků, kteří ho potkávají a chtějí, aby se od nich vzdálil, protože jsou nehodní, Ježíš důrazně odpovídá pozváním, aby na jeho cestě definitivně přišli do jeho blízkosti.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 8)

Také Matoušovo povolání zapadá do perspektivy milosrdenství. Když Ježíš procházel kolem Matoušovy celnice, jejich zraky se střetly. Pohledem plným milosrdenství Ježíš tomuto muži odpustil hříchy, překonal odpor ostatních učedníků a jej, hříšníka a celníka, si zvolil za jednoho z Dvanácti. Když svatý Beda Ctihodný komentoval tento evangelní výjev, napsal, že **Ježíš pohlédl na Matouše se slitováním a vyvolil jej: miserando atque eligendo**. Tato slova na mne vždycky působila, takže jsem si je vzal za své heslo.

